

Arrest

nr. 210 705 van 9 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 16 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 06/05/1986 te Shisong, Kameroen. U woonde tussen 1986 en 2002 op verschillende plekken omwille van het werk van uw vader, tussen 2002 en 2007 woonde u in het dorp Mbengwi, en vanaf 2007 tot 15/07/2016 woonde u in de stad Bamenda in het Engelstalige deel van Kameroen. Wanneer u school begon te lopen in het secundair onderwijs, rond de leeftijd van 16, zou u vaak loeren naar de andere jongens in de douches. Een zekere Rene merkte dit op, en vertrouwde u toe dat hij graag hetzelfde deed.

U begon nadien een seksuele relatie met deze jongen. Wanneer jullie in de derde klas zaten, hadden jullie seks met elkaar in de slaapzaal van de school, wanneer de andere leerlingen daar niet waren. Jullie werden echter betrapt door de prefect van de school, en werden beiden weggestuurd uit de school. Nadien brachten uw ouders u naar een klooster, waar u diende te bidden en te vasten. U had nadien een heteroseksuele relatie met een zekere Juliet, die evenwel overleed wanneer jullie bijna een jaar samen waren. Nadien had u soms onenightstands met vrouwen, waarna een zekere Chantal in augustus 2005 beviel van uw dochter Sylvia. In 2012 begon u een homoseksuele relatie met Njofri B.. In het jaar 2016 begon u stappen te ondernemen om een studentenvisum te bekomen, waarmee u naar België kon reizen. Njofri B. werd op 15/07/2016 betrapt door inwoners van Bamenda, wanneer hij seks had met een andere man. Njofri werd geslagen en gedwongen namen te noemen van andere mannen die ook homo zijn. Njofri noemde hierbij uw naam. De menigte besloot daarop naar uw huis te gaan. Een vriendin van uw zus was getuige hiervan, en deelde uw zus mee wat er gebeurde. Uw zus waarschuwde u vervolgens telefonisch dat er een boze menigte op weg was naar uw huis. U besloot meteen uw zak en documenten te nemen, en uw huis te verlaten. U ging naar het busstation, waar u 's avonds een bus nam die u naar Yaounde bracht. U verbleef te Yaounde bij een vriend van u, tot uw vertrek uit Kameroen op 18/08/2016. U verliet die dag legaal en per vliegtuig Kameroen, dit met uw paspoort en geldig studentenvisum. Na aankomst te België begon u zich eveneens in te zetten voor het streven naar de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen. U begon tevens een homoseksuele relatie met een man van Kameroense nationaliteit, die te België woont. Op 19/07/2017 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde tijdens het interview voor de DVZ dat u een vrouwelijke interviewer verkiest, daar u zich 'opgeluchter' voelt wanneer u uzelf uit tegenover een vrouw, dan tegeover een man. Deze verklaring is evenwel niet van die aard dat ze aantoonde dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen opdat u in staat zou zijn uw relaas toe te lichten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Vooreerst dienen de manifeste en frappante tegenstrijdigheden opgemerkt, tussen uw verklaringen betreffende de door u voorgehouden homoseksuele relaties.

*U verklaarde, tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS, dat u een eerste homoseksuele relatie had met Rene F. (notities CGVS I, p. 9). **U gevraagd wanneer u deze relatie met Rene had, antwoordde u dat u toen in de eerste, tweede en derde klas [“form”] van het secundair onderwijs zat.** Deze relatie eindigde nadat jullie in de slaapzaal van de school betrapt werden tijdens het liefdesspel, en jullie nadien uit de school werden gezet (notities CGVS I, p. 9, 10 en 23). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS, opnieuw gevraagd wanneer uw relatie met Rene aanving, **verklaarde u echter dat u een relatie had met Rene vanaf de derde klas, en de relatie slechts enkele maanden duurde** (notities CGVS II, p. 4).*

Ter bevestiging gevraagd of jullie relatie dan pas startte wanneer u in de derde klas zat, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat u dan buiten gesmeten werd [uit de school]. U geconfronteerd met de vaststelling dat u in het kader van het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS nog verklaarde dat uw relatie met Rene aanving wanneer u in de eerste klas zat, en deze duurde tot u in de derde klas zat, antwoordde u dat hij u in de eerste klas betrapte wanneer u naar andere jongens keek in de douche, en jullie dat dan samen deden, maar hij u pas in de derde klas gevraagd zou hebben seks te hebben met elkaar. **Deze verklaring weet echter geenszins te overtuigen. Immers, u verklaarde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zelf dat u een relatie had met Andre vanaf de eerste klas en dat deze duurde tot in de derde klas** (notities CGVS I, p. 9), dat u in de douches naar de andere jongens zou loeren en Andre u daarop betrapte, dat jullie nadien de gewoonte ontwikkelden om samen te douchen, dat jullie beiden erecties zouden hebben en elkaars penis aanraken, hij u nadien ook begon te penetreren in de douches, en u dat soms ook bij hem deed, jullie van dit alles een gewoonte maakten, en jullie, wanneer jullie in het derde jaar zaten, eens seks hadden in de slaapzaal en toen betrappt werden door de prefect van de school (notities CGVS I, p. 22-23). Deze verklaringen zijn allesbehalve coherent met uw verklaring dat u pas in de derde klas een eerste keer seks had met Andre, en pas sindsdien een homoseksuele relatie met hem had, gedurende enkele maanden.

Ook wat betreft uw tweede beweerde homoseksuele relatie in Kameroen, met Njofri, legt u manifest tegenstrijdige verklaringen af. **Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u een relatie te hebben aangevat met Njofri in het jaar 2014, en dat deze relatie duurde tot uw vertrek uit Kameroen [2016]** (notities CGVS I, p. 9, 23). Ook tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uw relatie met Njofri aanving in het jaar 2014. Wanneer u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud voor het CGVS evenwel opnieuw gevraagd werd wanneer uw relatie met Njofri aanving, verklaarde u – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen – **dat uw relatie met Njofri reeds aanving in het jaar 2012** (notities CGVS II, p. 6). U gewezen op de vaststelling dat u eerder steeds verklaarde dat uw relatie met Njofri pas in 2014 aanving, verklaarde u opnieuw dat uw relatie met Njofri reeds in 2012 aanving. U er opnieuw op gewezen dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS nog verklaarde dat deze relatie pas in 2014 aanving, verklaarde u herhalend dat ze begon in 2012. Opnieuw dient vastgesteld dat uw verklaringen simpelweg tegenstrijdig zijn.

U verklaarde tevens dat Njofri, voordat jullie een homoseksuele relatie met elkaar begonnen, reeds op de hoogte was van het feit dat u vroeger uit uw school was gezet, nadat u samen met Rene op heterdaad betrappt werd tijdens het liefdesspel (notities CGVS I, p. 27). **U verklaarde letterlijk dat hij het wist, u soms zou provoceren, en – nadat jullie een relatie aangingen – Njofri u vertelde dat hij reeds wist dat u vroeger buiten gesmeten werd uit uw school omdat u betrappt was tijdens het bedrijven van de liefde met Rene, en hij dat vermoedelijk eerder al gehoord had van een schoolvriend van hem.** Tijdens het tweede persoonlijke onderhoud voor het CGVS gevraagd hoe Njofri erachter kwam dat u homoseksueel bent, verklaarde u dan weer dat Njofri niet wist dat u homo was, en hij dacht dat hij u ‘introduceerde’ (notities CGVS II, p. 6). Gevraagd of hij enige reden had op basis waarvan hij kon vermoeden dat u homoseksueel bent, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of hij dan niet reeds op de hoogte was van geruchten in die zin, antwoordde u het niet te weten, en stelde u – algemeen en vaagweg – dat velen wel op de hoogte waren van het incident tussen u en Rene [de betrapting op school]. **Gevraagd of Njofri dat wist, antwoordde u – verbazend genoeg, gezien bovenstaand verklaringen – het niet te weten, maar het te betwijfelen.** Gevraagd of u Njofri daar nooit naar vroeg, antwoordde u ontkennend, en stelde u dat u er niet over wou spreken.

Opnieuw dient gewezen op de manifeste tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen – dat u nu eens verklaart dat uw laatste homoseksuele partner Njofri, voorafgaand aan jullie relatie, reeds afwist van het feit dat u eerder reeds was betrappt wanneer u de liefde bedreef met een andere man en hij u dat vertelde nadat jullie een relatie waren begonnen, en dan weer verklaart niet te weten of Njofri dat wist, u het betwijfelt, en u daar nooit over sprak met Njofri, zijn danig tegenstrijdige verklaringen dat er volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van deze.

Dat u manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde wat betreft de [enige] 2 door u voorgehouden homoseksuele relaties in Kameroen, doet fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze door u voorgehouden homoseksuele relaties. Immers, dit betreft het kernaspect van het door u geopperde asielrelaas, en naast uw relatie met Rene en Njofri, had u nooit enig ander homoseksueel contact in Kameroen (notities CGVS I, p. 10). Deze vaststellingen doen ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid.

U verklaarde dat u in België, sinds 24/12/2016, een homoseksuele relatie begon met G. Modeste (notities CGVS I, p. 10 en 30) – een man van Kameroense nationaliteit die in het jaar 2012 als vluchteling werd erkend (CG-nummer 1119182). U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud op 11/10/2017 nog steeds een relatie met hem te hebben. Modeste is eveneens van Kameroen afkomstig, maar u weet niet hoelang hij reeds in België is, noch of hij enige broers of zussen heeft (notities CGVS I, p. 11). Gevraagd hoe jullie elkaar ontmoetten, legde u uit dat jullie elkaar ontmoetten op 22/10/2016 wanneer u te Leuven aanwezig was bij het verjaardagsfeest van de dochter van een Kameroense vrouw, waarna u hem diezelfde dag opnieuw ontmoette in een gay-bar op de markt te Leuven (notities CGVS I, p. 30 en CGVS II, p. 3). U verklaarde voorts dat jullie zo aan de praat geraakten met elkaar, jullie telefoonnummers uitwisselden, en jullie uiteindelijk een relatie begonnen met elkaar op 24/12/2016. U gevraagd of jullie relatie een echte liefdesrelatie is, dan wel eerder een seksuele, fysieke relatie, verklaarde u dat het een 'echte' relatie is (notities CGVS I, p. 30). G. Modeste werd na uw persoonlijk onderhoud door het CGVS uitgenodigd voor gehoor, om hem - onder andere - enkele vragen te stellen over uw beweerdde relatie met hem. Hoewel hij de relatie met u bevestigde, verklaarde hij echter – volledig tegenstrijdig aan uw verklaringen hieromtrent – dat jullie elkaar een allereerste keer ontmoetten in het begin van het jaar 2017, in een café te Luik waar hij zomaar iets ging drinken. (zie notities persoonlijk onderhoud G. Tchiaeheou Modeste Firmin d.d. 16/03/2018, p. 5 in administratief dossier). Voorts verklaarde hij dat jullie niet echt een relatie hebben, maar het eerder geflirt is. **Het dient dan ook vastgesteld dat uw verklaringen betreffende de wijze en het tijdstip waarop u hem ontmoet zou hebben, hem leerde kennen, en wanneer jullie beweerdelijk een relatie begonnen in België, volstrekt tegenstrijdig zijn aan wat hij hierover verklaarde. Er kan aan deze relatie dan ook geen enkel geloof gehecht worden.**

Uit het bovenstaande blijkt dat u manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde over elke homoseksuele relatie die u beweerdelijk reeds zou hebben gehad. **Deze vaststellingen doen ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerdde homoseksuele geaardheid –en relaties. Immers, de vastgestelde tegenstrijdigheden hebben rechtstreeks verband met de kern van de door u geopperde problemen in Kameroen, en zijn onlosmakelijk verbonden met de beleving van de door u geopperde, beweerdde, homoseksuele geaardheid – het kan immers helemaal niet ingezien worden waarom u zou liegen over homoseksuele relaties, indien u werkelijk homoseksueel zou zijn.**

Voorts dienen uw verklaringen opgemerkt, betreffende de wijze waarop u zich bewust zou zijn geworden van uw ontlukende homoseksuele geaardheid.

Uw verklaringen wat betreft de leeftijd waarop u zich bewust zou zijn geworden van uw homoseksuele geaardheid zijn allesbehalve eenduidig, en uiterst incoherent. U verklaarde, tijdens het interview voor de DVZ, dat u van zichzelf ontdekte homoseksueel te zijn, toen uw eerste vriendin overleden is, in 2004 (zie: 'Vragenlijst CGVS', punt 5 in administratief dossier). U was 18 jaar oud in 2004. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd hoe deze vriendin van u heette, antwoordde dat zij Juliet Senyay heet (notities CGVS I, p. 8) Gevraagd hoelang jullie samen waren, antwoordde u dat jullie bijna een jaar samen waren. Gevraagd wanneer ze overleed, antwoordde u dat ze stierf in het jaar 2005 – u herinnert zich de exacte datum evenwel niet meer. U gevraagd naar de maand, verklaarde u dat ze stierf in september 2005 (notities CGVS I, p. 9). Gevraagd of ze dan stierf een maand nadat Rachel – de vrouw die u zwanger maakte bij een onenightstand (notities CGVS I, p. 7-8) – beviel van uw dochter Sylvia, geboren in augustus 2005 (notities CGVS I, p. 7), antwoordde u eerst bevestigend, dan weer ontkennend, en stelde u dat Juliet eigenlijk in 2006 overleed, waarna u uw verklaringen opnieuw wijzigde door te stellen dat ze toch in 2005 overleed (notities CGVS I, p. 9). U erop gewezen dat u tijdens het interview voor de DVZ verklaarde dat Juliet overleed in het jaar 2004, bevestigde u dan weer simpelweg dat Juliet stierf in het jaar 2004. U plaatst uw homoseksuele relatie met Rene evenwel voorafgaand aan uw relatie met Juliet (notities CGVS I, p. 9). Gevraagd hoe u van zichzelf opmerkte dat u homoseksueel bent, en op welke leeftijd u zich uw aantrekking tot mannen begon te realiseren, verklaarde u dat u als kind reeds graag met de poppen van uw zus speelde en u graag haar kledij aandeed (notities CGVS I, p. 22). U verklaarde voorts dat u, nadat u begon school te lopen, een seksuele relatie begon met Rene, en u de 'gewoonte' begon te ontwikkelen, gezien u zo niet geboren werd. Gevraagd wat u bedoelt met het 'ontwikkelen van de gewoonte', antwoordde u dat u zich in de eerste klas aangetrokken begon te voelen [tot Rene], maar u het als een spelletje zag, en niet besepte dat dat betekende dat u homoseksueel was (notities CGVS I, p. 24). Gevraagd wanneer u dan besepte dat de gevoelens die u kende, betekenden dat u homoseksueel was, antwoordde u dat u pas besepte homoseksueel te zijn, wanneer u Njofri ontmoette – uw laatste beweerdde homoseksuele partner in Kameroen, met wie u een relatie begon in het jaar 2014, dan wel 2012 [cf. supra, uw

verklaringen omtrent het jaar waarin u deze relatie begon waren tegenstrijdig]. U was toen 26 (2012) à 28 (2014) jaar oud. U er nogmaals op gewezen dat u tijdens het interview voor de DVZ nog verklaarde dat u beseftte homoseksueel te zijn na het overlijden van uw vriendin Juliet in 2004 – wanneer u 18 jaar oud was – verklaarde u ontwijkend en opnieuw tegenstrijdig, **dat u na het overlijden van Juliet, in 2011 gevoelens begon te ontwikkelen voor een zekere George, en u dan wist van zichzelf dat u homo bent.** U was toen 25 jaar oud. Later bevestigt u nogmaals dat u zeker was van uw homoseksuele geaardheid, wanneer u in het laatste jaar van uw secundaire studies (het schooljaar voorafgaand aan het behalen van het diploma 'Advanced Level') zat – u behaalde dit diploma in juni 2011 (zie visuminformatie in administratief dossier). **Bovenstaande verklaringen, betreffende de leeftijd waarop u zich bewust geworden zou zijn van uw homoseksuele geaardheid, zijn danig uiteenlopend en tegenstrijdig, dar er verder ernstig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid.**

Voorts dient opgemerkt dat de extreme laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, en uw verklaringen ter verschoning hiervan, verder afbreuk doen aan de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging, en aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid.

U verklaarde Kameroen legaal, met geldig paspoort en visum, verlaten te hebben op 18/08/2016 (notities CGVS I, p. 14 en 'Verklaring DVZ', p. 10, punt 31). De geldigheid van het studentenvisum waarmee u naar België reisde, liep af op 31/01/2017. U diende pas een verzoek om internationale bescherming in, op 19/07/2017. U gevraagd waarom u danig talmde met het indienen van een verzoek om internationale bescherming, verklaarde u **dat u er zich niet van bewust was dat uw seksuele voorkeur legaal was hier [in België]** (notities CGVS I, p. 15). U verklaarde dat pas te weten te zijn gekomen nadat uw vriend [G. Modeste] u dat vertelde. **Gevraagd of u dan niet wist dat homoseksualiteit toegelaten was, antwoordde u bevestigend.** Gevraagd wanneer u dat dan te weten kwam, stelde u dat van uw vriend [G. Modeste] te hebben vernomen in mei 2017. **Gevraagd hoe het komt dat u dat niet eerder wist, en of u daar dan eerder niet naar informeerde, antwoordde u dat u die moeite niet deed.** U geconfronteerd met de bevreemdende vaststelling dat u stelt uw land te hebben moeten verlaten omwille van uw seksuele geaardheid, en u om die reden niet kunt terugkeren, en gevraagd of u, dit gegeven zijnde, dan niet wou weten of homoseksualiteit in België toegelaten is, wijzigde u uw eerdere verklaring, en stelde u dat u wel wist dat het niet strafbaar was in België, maar u niet wist dat u omwille van die reden asiel kon vragen. U gevraagd of uw beweerde partner – G. Modeste – asiel vroeg in België op basis van zijn homoseksuele geaardheid, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of het dan 5 maanden duurde voor u dat te weten kwam, antwoordde u bevestigend en stelde u dat hij u uitlegde dat u omwille van die reden asiel kon vragen. **Uw verklaringen overtuigen geenszins. Indien u werkelijk uit vrees voor vervolging omwille van uw homoseksuele geaardheid Kameroen verliet, is het geenszins onredelijk te verwachten dat u zich zou informeren naar de wettelijke bepalingen omtrent homoseksualiteit in België, en omtrent de mogelijkheden om uw verblijf in België te verzekeren. Dat u pas 11 maanden na uw aankomst in België, geruime tijd nadat de geldigheid van uw studentenvisum verliep, en pas een tweetal maanden nadat u te weten zou zijn gekomen dat u een verzoek om internationale bescherming kon indienen op grond van uw beweerde homoseksuele geaardheid, een verzoek om internationale bescherming indiende, schaadt verder de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid, en de ernst en oprechtheid van de door u voorgehouden vrees voor vervolging omwille van dit motief.**

U verklaarde verder, tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS, lid te zijn van de politieke separatistische beweging 'Southern Cameroons Ambazonia Consortium United front' (verder: SCACUF) (notities CGVS I, p. 12). U verklaarde lid geworden te zijn van deze beweging een maand voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud voor het CGVS op 11/10/2017. U erop gewezen dat u tijdens het interview voor de DVZ verklaarde lid te zijn van de beweging 'Southern Cameroons National Council' (verder: SCNC) (zie 'Vragenlijst CGVS', punt 3), **verklaarde u dat SCNC de parapluorganisatie is, en SCACUF eronder valt.** U verklaarde dat u onlineactivist bent, en u omwille daarvan online bedreigingen ontvangt vanwege de Kameroense overheid (notities CGVS I, p. 12). U heeft deze bedreigingen evenwel niet bijgehouden, gezien ze verwijderd zijn (notities CGVS I, p. 13). Evenmin legt u enige bewijzen neer van zaken die u als 'online activist' op het internet zou hebben gepost. U stelde dergelijke dreigberichten reeds ontvangen te hebben sinds maart 2017. U gevraagd waarom u helemaal niets vermeldde omtrent deze bedreigingen, bij uw verzoek om internationale bescherming op 19/07/2017, alsook gewezen op uw verklaring afgelegd tijdens het interview voor de DVZ, namelijk dat de enige reden waarom u een terugkeer naar Kameroen vreest, uw seksuele

oriëntatie is (zie 'Vragenlijst CGVS', punt 5), verklaarde u dat u de vrouw die u er hoorde niet goed begreep (notities CGVS I, p. 13). U erop gewezen dat u er wel sprak over de beweging SCNC, maar niets vermeldde over bedreigingen jegens u, verklaarde u dat u het er niet goed begreep en getraumatiseerd was. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS bevestigde u evenwel nog dat het interview voor de DVZ goed was verlopen (notities CGVS I, p. 3). Gevraagd of u uw sympathie voor de bewegingen SCNC of SCACUF nog op andere manier tot uiting brengt, naast de zaken die u nu en dan op uw facebookprofiel zou plaatsen, verklaarde u **dat u ook maandelijks een bijdrage betaalt aan hen, en u ook naar vergaderingen en protesten gaat van deze beweging** (notities CGVS I, p. 16). Gevraagd hoe de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van deze activiteiten, antwoordde u vaagweg dat er fora zijn, ze 'informanten' hebben, en kijken wie wat zegt tegen de overheid en hoeveel invloed die persoon heeft (notities CGVS I, p. 17).

U tijdens het tweede persoonlijke onderhoud voor het CGVS gevraagd van welke beweging u lid bent, verklaarde u lid te zijn van SCNC (notities CGVS II, p. 8). U herinnerde zich evenwel niet meer waarvoor het acroniem SCNC stond. U gesteld dat u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud voor het CGVS nog stelde lid te zijn van SCACUF, antwoordde u bevestigend. U bleek zich evenwel niet meer te herinneren waarvoor het acroniem SCACUF stond – u stelde plots dat het 'al een tijd geleden' is, u er niet meer zo mee bezig bent, en u het vergat. Gevraagd naar het verschil tussen beide bewegingen, verklaarde u het vergeten te zijn, en u er niet meer mee bezig bent. Deze verklaringen zijn uiterst verbazend, gezien uw eerdere verklaringen zich in te zetten voor de politieke strijd van deze bewegingen, en omwille van deze reden bedreigd te worden door de Kameroense overheid. Dat u plots 'vergeten' zou zijn waarvoor de acroniemen SCNC en SCACUF staan, alsook niet te weten wat het verschil is tussen beide bewegingen, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u online-activist bent voor deze bewegingen, u dit doet vanuit een ernstig politiek engagement, en omwille hiervan vervolging zou moeten vrezen vanwege de Kameroense activiteiten. Het dient tevens opgemerkt dat u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud voor het CGVS nog stelde dat SCNC een parapluorganisatie is, en de beweging SCACUF eronder valt. Dit is evenwel manifest foutief – SCACUF werd als parapluorganisatie opgericht, door leden van de bewegingen SCNC, SCYL, en personen uit het maatschappelijk middenveld (zie 'COI Focus Cameroun. La crise anglophone' in administratief dossier). U bleek niet te weten welke beweging SCYL is (notities CGVS II, p. 9), hoewel dit de jongerenbeweging betreft van de beweging SCNC, waarvan u beweerdelijk eveneens lid zou zijn geweest (zie 'COI Focus Cameroun. La crise anglophone' in administratief dossier). Gevraagd sinds wanneer u lid bent van de bewegingen SCACUF, verklaarde u dat u uw lidgeld begon te betalen sinds 21/09/2017 (notities CGVS II, p. 8). Gevraagd of u, naast het betalen van het lidgeld, deelneemt aan activiteiten van de groep, antwoordde u dat u enkel online-activist was – hoewel u, tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS, nog gewag maakte van deelname aan vergaderingen en protesten (cf. supra). Gevraagd wie de voorzitter is van SCACUF in België – de beweging waarvan u lid zou zijn sinds september 2017 – antwoordde u het niet te weten (notities CGVS II, p. 10). Evenmin blijkt u te beseffen dat de beweging SCNC reeds meermaals de onafhankelijkheid van Ambazonia [naam voor het Engelstalige deel van Kameroen] uitriep (notities CGVS II, p. 9 en 'COI Focus Cameroun. La crise anglophone' in administratief dossier).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat uw kennis van de politieke beweging(en) waarvan u beweerdelijk lid zou zijn, ondermaats is, en uw verklaringen betreffende uw activiteiten voor deze beweging(en) tegenstrijdig. Voorts legt u geen enkel element neer waaruit dit activisme zou moeten blijken. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de ernst van deze politieke activiteiten waarvan u gewag maakt, en derhalve kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen omwille hiervan vervolging te hoeven vrezen vanwege de Kameroense autoriteiten. U legde voorts enkele berichten neer die u zouden toegestuurd zijn via de berichtendienst 'What's App' door uw vader, uw moeder en uw zus, waarin deze waarschuwen voor het feit dat u omwille van uw politiek activisme in België, gezocht zou worden door de Kameroense autoriteiten, en uw naam op een lijst in de luchthaven zou staan, van personen die meteen gearresteerd moeten worden bij aankomst in Kameroen. Dit zijn echter geenszins bewijzen voor het door u beweerd risico op arrestatie in Kameroen, omwille van uw vermeende politieke activiteiten in België, en kunnen door gelijk wie omwille van gelijk welke reden opgesteld zijn.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, -en relaties die u in Kameroen gehad zou hebben. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten in Kameroen. Evenmin kan aangenomen worden dat u omwille van uw beweerd politiek activisme, vervolging zou hoeven te vrezen bij terugkeer naar Kameroen.

U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgesteld, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in het Engelstalig deel van Kameroen actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Engelstalig Kameroen aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft de e-mails die u neerlegt om te bewijzen dat u zich registreerde als lid van SCACUF en u daartoe lidgeld betaalde, worden als dusdanig niet betwijfeld, maar tonen voor het overige niet aan dat u zich actief inzette voor deze beweging, dan wel een oprecht politiek activisme voor deze beweging voerde. Wat betreft het attest van verlies van uw internationaal paspoort, kan enkel vastgesteld worden dat u op 7/08/2017 verklaarde uw internationaal paspoort te zijn verloren.

Wat betreft de kopie van het vliegtuigticket waarmee u Kameroen verliet, dient vastgesteld dat dit bevestigt dat u Kameroen verliet op 18/08/2016. Wat betreft de door u neergelegde geboorteakte en Kameroense identiteitskaart, dient opgemerkt dat deze niet betwist worden maar verder geen relevantie bezit in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Wat betreft uw arbeidscontract bij 'Ultimate Cyber Cafe' d.d. 13-10-2014, en de ontslagbrief vanwege deze werkgever d.d. 18-07-2016, deint vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan de authenticiteit van deze brieven. Zo valt duidelijk op te merken dat de handtekeningen van de persoon die beide brieven zou hebben ondertekend – een zekere Samunyang Kinsley – radicaal verschillen op beide brieven. Deze brieven vormen derhalve geen bewijs voor uw stelling dat u ontslagen zou zijn omwille van uw homoseksuele geaardheid. Wat betreft het schrijven van een zekere Guy Van Doren en Didier Sauwens, waarin dezen verklaren dat u homoseksueel bent en zij dit - zelf homoseksueel zijnde - goed kunnen aanvoelen wanneer iemand dezelfde geaardheid heeft, dient vastgesteld dat dit een gesolliciteerde verklaring betreft die voor het overige geen enkele bewijswaarde bezit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/6 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet).

Verzoeker verwijst naar de principes inzake de bewijslast bij verzoeken om internationale bescherming.

Hij stelt:

"Dat verzoeker wel degelijk een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag te staven door niet alleen relevante elementen neer te leggen op het CGVS, maar ook door zijn doorleefde en uitgebreide uiteenzetting betreffende zijn ervaringen als homoseksueel in Kameroen.

Dat louter op basis van verzoekers verklaringen en de voorgelegde documenten in het kader van zijn huidige asielaanvraag, tegenpartij dient te erkennen dat verzoeker aan de op hem rustende bewijslast, die van hem vereist dat hij in grote lijnen geloofwaardig is en dus plaats laat voor 'kleine inconsistenties over niet doorslaggevende détails' en geen bewijs vereist die elke vorm van twijfel uitsluit, heeft voldaan en dan ook verklaringen heeft gegeven die samenhangend en aannemelijk zijn en niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag. Verzoeker heeft bovendien, zoals van een asielzoeker vereist wordt, oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven.

Verzoeker legt 6 stukken neer ter staving van zijn asielrelaas, zijnde e-mails om te bewijzen dat hij zich registreerde als lid van de SCACUF en hij daartoe lidgeld, een kopie van het vliegtuigticket waarmee hij Kameroen verliet, een geboorteakte, Kameroense identiteitskaart, een arbeidscontract bij 'Ultimate Cyber Cafe' en een ontslagbrief vanwege deze werkgever en het schrijven van Guy Van Doren en Didier Sauwens, waarin deze verklaren dat hij wel degelijk homoseksueel is. Deze stukken zijn geen onomstootbare bewijzen van verzoekers asielrelaas, maar vormen wel een indicatie hiervan. Naast het neerleggen van deze stukken, wist verzoeker wel alle details betreffende zijn traumatiserende ervaringen als homo in Kameroen weer te geven.

Het is dan ook bijzonder bevreemdend om vast te stellen dat het CGVS de verklaringen van verzoeker omschrijft als "vaag" en "niet doorleefd". Dat verzoeker geen bevredigend antwoord kon geven op de vraag hoe en wanneer hij voor het eerst besepte dat hij homoseksueel was, hoeft toch absoluut niet te betekenen dat hij in werkelijkheid liegt over zijn geaardheid om erkend te worden als vluchteling? Het gaat hier namelijk niet over droge feiten, maar over menselijke gevoelens waar niet zomaar een verklaring of een tijdstip op geplakt kan worden. Wanneer het louter gaat over feiten in zijn asielrelaas slaagt verzoeker er wel degelijk in om gedetailleerde informatie te verschaffen aan het CGVS. Zo sprak hij onder meer over de wrede wijze waarop zijn partner Njofri slagen heeft gekregen door een woedende menigte en dat hij via zijn zus is te weten gekomen dat diezelfde menigte op weg was naar zijn huis.

Zo lezen we op pagina 18 van het eerste gehoorverslag (11 oktober 2017) van het CGVS (stuk 4 in bijlage) het volgende: (...)

Dit citaat uit het gehoorverslag getuigt wel degelijk van een doorleefd asielrelaas.

Wanneer het CGVS verzoeker verwijt te vage omschrijvingen te geven bij de vraag naar zijn ontluikende homoseksuele gevoelens, houdt het absoluut geen rekening met het gegeven dat gevoelens geen feiten zijn die zwart-wit kunnen worden weergegeven in duidelijke en rechtlijnige taal.

Verzoekers duidelijke, rechtlijnige en doorleefde weergave van de feiten in zijn asielrelaas worden niet in rekening gebracht bij de eindbalans van de beoordeling van het Commissariaat-generaal.

Dat ondanks het feit dat de kleine inconsistenties betreffende zijn ontluikende homoseksualiteit perfect te verklaren zijn, en verzoeker zijn volledige medewerking aan het onderzoek heeft geleverd door betreffende de feiten die hem overkwamen in Kameroen alle details weer te geven, hij toch niet "het voordeel van de twijfel" krijgt vanwege het Commissariaat-generaal.

Dat het Commissariaat-generaal door aan verzoeker de Vluchtelingenstatus te weigeren in haar beslissing van 14 juni 2018 artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet schendt. Tevens laat het Commissariaat-generaal de duidelijke richtlijnen van het UNHCR wat betreft het "voordeel van de twijfel geven aan asielzoekers" compleet links liggen."

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending van artikel 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen van 29 juli 1991.

Verzoeker stelt:

"Doordat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in haar beslissing van 14 juni 2018 stelt: "Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid - en relaties die u in Kameroen gehad zou hebben. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten in Kameroen; evenmin kan aangenomen worden dat u omwille van uw beweerd politiek activisme, vervolging zou hoeven te vrezen bij terugkeer naar Kameroen. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden", terwijl artikel 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen van 29 juli 1991 het volgende bepaalt: "De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn. "

Dat het CGVS weliswaar voldoet aan het eerste deel van artikel 3 van de motiveringswet van 1991, maar absoluut niet aan het tweede deel. Het CGVS motiveert zijn beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus met de stelling dat er aan de hand van verzoekers verklaringen geen geloof kan gehecht worden aan diens homoseksuele geaardheid. Er wordt echter compleet nagelaten om deze stelling op afdoende wijze te motiveren.

Aangezien verzoekers seksuele geaardheid de basis vormt van zijn asielaanvraag, zouden we er toch mogen vanuit gaan dat het CGVS, wanneer er beslist wordt om de asielaanvraag af te wijzen, op zijn minst met een stevige, op feiten gebaseerde verklaring zou afkomen waarom er aan diens seksuele geaardheid geen geloof kan worden gehecht. Het CGVS komt echter af met de vage stelling dat er een gebrek is aan doorleefde ervaringen bij verzoeker. Nochtans kon deze, zoals ook in vorig middel al duidelijk werd, een bijzonder doorleefd verhaal vertellen betreffende de angst vervolgt te worden en zal opgepakt worden bij aankomst in de luchthaven van Kameroen en ook betreffende de brutale behandeling van zijn partner destijds.

Verweerder baseert zijn negatieve beslissing op enkele details uit het verre verleden van verzoeker, toen hij als jongvolwassene voor het eerst gevoelens begon te krijgen voor mensen van hetzelfde geslacht. Zo begint de motivering met de stelling dat verzoeker eerst verklaarde dat hij een relatie gehad heeft met Rene toen hij in het eerste, tweede en derde klas van het secundair onderwijs zat, en dat verzoeker daarna verklaarde dat hij een relatie had met Rene vanaf de derde klas en dat deze relatie slechts enkele maanden duurde. Dit kan verklaard worden door het feit dat verzoeker op aan het sommen was dat er in Kameroen in het secundair onderwijs een systeem geldt van 3 opeenvolgende studie jaren en dat hij in "form 3" een relatie heeft gehad met Rene. Echter vermeldt verweerder in de bestreden ook dat verzoeker in zijn eerste interview een relatie had met een zekere André. Verzoeker sprak tijdens dat gehoor echter enkel over Rene (stuk 4: gehoorverslag CGVS 11/10/17, blz 9) aangezien hij nooit een relatie heeft gehad of zelfs iemand heeft gekend met de naam André. Het gaat hier over een flagrante misvatting in hoofde van het CGVS waardoor verder duidelijk wordt dat er allesbehalve sprake is van een afdoende motivering van deze bestuurshandeling.

Men mag verwachten van het CVGS dat, indien er sprake is van een verschil in onderwijs systeem vergeleken met het Belgisch onderwijssysteem, dat het zich uitgebreider informeert hierover zodat zulke misverstanden zich niet kunnen voordoen.. Dit werd echter niet gedaan, in tegendeel. Men ging er gewoon automatisch vanuit dat dit verschil in tijd te wijten is aan een verzonnen asielrelaas.

Ook het gegeven dat verzoeker een relatie zou gehad hebben met een vrouw, en hier zelfs een kind mee zou hebben, kan absoluut niet als voldoende motivatie dienen om verzoekers vermeende homoseksualiteit als een leugen af te doen. Het CGVS laat hier uitschijnen dat het blijkbaar onmogelijk is dat een homoseksueel, die leeft in een land waar zulke geaardheid absoluut taboe is, onder druk van de maatschappij geen heteroseksuele relatie zou kunnen beginnen om zo als normaal beschouwd te kunnen worden door zijn medemensen. Opnieuw wordt het ongeloof dat aan verzoekers geaardheid wordt gehecht niet op afdoende wijze gemotiveerd. In een arrest met nummer 202.217 van 10 april 2018 (stuk 5 in bijlage) bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nog de vluchtelingenstatus van een homoseksuele man uit Kameroen nadat deze status door het CGVS weer werd ingetrokken omdat hij een tweede kind had verwerkt bij een vrouw. De man in kwestie had tijdens zijn gehoor op het CGVS, net zoals verzoeker, nooit een geheim gemaakt van zijn vroegere heteroseksuele contacten en de Raad vond dan ook dat het CGVS onterecht handelde door hem op basis van het hebben van heteroseksuele contacten de vluchtelingenstatus te ontnemen.

Verder stelt het CVGS ook dat verzoeker eerst verklaarde dat hij een relatie had met Njofri in het jaar 2014 en dat deze relatie duurde tot zijn vertrek uit Kameroen. Later verklaarde verzoeker dat zijn relatie met Njofri aanving in het jaar 2012. Verzoeker is er zeker van dat zijn relatie aanving in jaar 2012 en dat het hier gaat om een misverstand in hoofde van het CVGS. Hij motiveert dit door te stellen dat hij Njofri in het jaar 2012 op school ontmoette en dat in dit jaar tevens hun relatie begon. Verzoeker begrijpt dan ook totaal niet waarom verweerder begreep dat hij in het jaar 2014 een relatie begon met Njofri. In het jaar 2014 tekende verzoeker een arbeidsovereenkomst met 'Ultimate Cyber cafe'.

Het CVGS stelt verder dat er verschillen bestaan tussen verzoekers verklaringen tijdens het eerste en deze tijdens het tweede gehoor omtrent de vraag of Njofri wist dat verzoeker homoseksueel was. Verzoeker houdt zich eraan te stellen dat hij niet wist dat Njofri afwist van zijn homoseksuele geaardheid, maar dat hij dit enkel vermoedde omdat deze kennis door incidenten in het verleden reeds goed verspreid was binnen de gemeenschap. Verzoeker vermoedde aldus dat Njofri wist van zijn seksuele geaardheid maar dat hij het niet wist door verzoeker zelf.

Omtrent de relatie van verzoeker met Modeste verklaart het CVGS dat de verklaringen hierover van verzoeker dat deze volstrekt tegenstrijdig zijn aan wat hij eerder hierover verklaarde en dat er aan deze relatie aldus geen geloof kan gehecht worden. Verzoeker houdt echter vol dat hij Modeste heeft ontmoet en aldus heeft leren kennen in Leuven en dat dit de plaats was waar zij hun contactgegevens uitwisselden. Over het feit dat Modeste zelf beweert dat hun eerste ontmoeting heeft plaatsgehad in Luik stelt verzoeker dat Modeste hem voor het eerst heeft gezien in de stad Luik en nadien opnieuw in Leuven maar dat verzoeker Modeste niet heeft gezien in Luik en dat er aldus geenszins sprake kan zijn van een ontmoeting in Luik aangezien Modeste verzoeker daar enkel toevallig heeft gezien. Dit kan dan ook niet als een ontmoeting gekwalificeerd worden.

Het overlijden van Juliet wordt ook in twijfel getrokken door het CVGS daar verzoeker, volgens het CVGS, verschillende data aangaf waarop zij is komen te overlijden. Verzoeker stelt dat Juliet is overleden in het academiejaar 2004-2005 en dit bij de start van dit academiejaar. Vandaar dat er sprake is van een misverstand in hoofde van het CVGS omtrent het jaar van overlijden van Juliet.

Het CVGS stelt het feit dat verzoeker enige tijd liet verstrijken om een asielaanvraag in te stellen gelijk aan de vaststelling dat er geenszins sprake kan zijn van een werkelijke vrees voor vervolging. Dit kan geenszins worden weerhouden. Dit te meer omdat verzoeker naar België gereisd is om er te studeren in Gent aan de Arteveldehogeschool (stuk 6 in bijlage). Dit verklaart afdoende waarom verzoeker er niet meteen aan dacht bij zijn aankomst in België om vooreerst asiel aan te vragen. Het is pas later dat verzoeker besepte dat hij een asielaanvraag moest instellen. Dit is tevens een begrijpelijke redenering gezien verzoeker legaal in ons land kon verblijven als student.

Het CVGS hecht tevens ook geen geloofwaardigheid aan het feit dat verzoeker een actief lid is geweest van de 'Southern Cameroons Ambazonia Consortium United Front' (SCACUF) en dat er geen sprake kan zijn van bedreigingen gericht tot verzoeker door de Kameroense overheid gezien verzoeker hierover geen bewijzen kan bijbrengen. Tevens is verzoekers geen activist maar dient hij gezien te worden als een sympathisant van de SCACUF. Dit omdat hij enkel maar bestaande posts deelt en aldus geen nieuwe boodschappen overbrengt. Het is echter aannemelijk dat verzoeker bedreigingen krijgt naar aanleiding van zijn seksuele geaardheid gezien dit in Kameroen verboden is. Verzoeker bevestigt dat zijn ouders bedreigingen kregen en dit na het eerste interview.

Verder blijft het betoog van CGVS beperkt tot stellingen dat verzoeker "weinig verhelderende" antwoorden zou geven, of "weinig consistente verklaringen" zou afleggen. De enige conclusie hier is dat het CGVS zelf in de fout is gegaan door te gemakkelijk bepaalde verklaringen van verzoeker als niet-waarheidsgetrouw te bestempelen, waardoor de bestreden beslissing absoluut niet afdoende gemotiveerd is.

*Dat het Commissariaat-generaal in zijn beslissing tot weigering van verzoekers asielaanvraag artikel 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen van 29 juli 1991, schendt, door zijn beslissing niet op afdoende wijze te motiveren.
Dat het middel bijgevolg ernstig is."*

2.1.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen.

Verzoeker stelt:

"(...) Dat verzoeker duidelijk aangeeft dat hij als homoseksueel in Kameroen wel degelijk het risico loopt op foltering en onmenselijke en vernederende behandeling. Zo geeft hij in een zeer doorleefde verklaring perfect weer dat hij zal opgepakt worden bij aankomst op de luchthaven van Kameroen alsook van de slagen die zijn toenmalige partner heeft moeten verduren.

Dat het artikel "Het schijnende verhaal van een Afrikaanse jonge homo" van Holebi.info (stuk 7 in bijlage) een soortgelijk verhaal vertelt als dat van verzoeker waarbij, duidelijk wordt op welke ronduit vernederende manier homo's worden aangepakt door de autoriteiten in Kameroen.

Dat het CGVS absoluut niet op afdoende wijze kan aantonen dat verzoeker geen homoseksueel zou zijn, en hij dus geen risico zou lopen op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming bij terugkeer naar zijn land van herkomst Kameroen."

2.2.1. Aangezien de drie aangevoerde middelen onderling samenhangend zijn, worden deze middelen samen behandeld.

2.2.2. De bestreden beslissing stelt: *"Vooreerst dienen de manifeste en frappante tegenstrijdigheden opgemerkt, tussen uw verklaringen betreffende de door u voorgehouden homoseksuele relaties."* De beslissing omschrijft welke verklaringen behept zijn met tegenstrijdigheden, namelijk (i) de duurtijd van de relatie met Rene; (ii) de aanvang en aldus ook de duur van de relatie met Njofri; (iii) het feit of Njofri al dan niet wist dat verzoeker omwille van homoseksuele handelingen uit school werd gezet. Deze motiveringen vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoeker in het verzoekschrift opmerkt dat de bestreden beslissing melding maakt van *"Andre"* terwijl hij deze nooit heeft gekend, blijkt uit de lezing van verzoekers verklaringen dat de naam *"Andre"* in de bestreden beslissing een materiële misslag is en te dezen duidelijk slaat op *"Rene"*. Verzoekers opmerking inzake de naam vermag aldus geen afbreuk te doen aan de terechte motiveringen. De vaststelling dat verzoeker omtrent Njofri en de relatie met Modeste vasthoudt aan één van zijn verklaringen vermag niet te weerleggen dat er wel degelijk tegenstrijdige verklaringen werden afgelegd.

Inzake de datering van het overlijden van Juliet kan verzoekers verwijzing naar 'de start van het academiejaar 2004-2005' niet aangenomen als dienstig verweer ten aanzien van de veelheid van verschillende data die hij vermeldde tijdens zijn verschillende gehoren en zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissing.

Omtrent de periode dat verzoeker zijn homoseksuele gevoelens ontdekte, stelt de bestreden beslissing: *"U plaatst uw homoseksuele relatie met Rene evenwel voorafgaand aan uw relatie met Juliet (notities CGVS I, p. 9). Gevraagd hoe u van zichzelf opmerkte dat u homoseksueel bent, en op welke leeftijd u zich uw aantrekking tot mannen begon te realiseren, verklaarde u dat u als kind reeds graag met de poppen van uw zus speelde en u graag haar kledij aandeed (notities CGVS I, p. 22). U verklaarde voorts dat u, nadat u begon school te lopen, een seksuele relatie begon met Rene, en u de 'gewoonte' begon te ontwikkelen, gezien u zo niet geboren werd. Gevraagd wat u bedoelt met het 'ontwikkelen van de gewoonte', antwoordde u dat u zich in de eerste klas aangetrokken begon te voelen [tot Rene], maar u het als een spelletje zag, en niet besepte dat dat betekende dat u homoseksueel was (notities CGVS I, p. 24). Gevraagd wanneer u dan besepte dat de gevoelens die u kende, betekenden dat u homoseksueel was, antwoordde u dat u pas besepte homoseksueel te zijn, wanneer u Njofri ontmoette – uw laatste beweerde homoseksuele partner in Kameroen, met wie u een relatie begon in het jaar 2014, dan wel 2012 [cf. supra, uw verklaringen omtrent het jaar waarin u deze relatie begon waren tegenstrijdig]. U was toen 26 (2012) à 28 (2014) jaar oud. U er nogmaals op gewezen dat u tijdens het interview voor de DVZ nog verklaarde dat u besepte homoseksueel te zijn na het overlijden van uw vriendin Juliet in 2004 – wanneer u 18 jaar oud was – verklaarde u ontwijkend en opnieuw tegenstrijdig, dat u na het overlijden van Juliet, in 2011 gevoelens begon te ontwikkelen voor een zekere George, en u dan wist van zichzelf dat u homo bent. U was toen 25 jaar oud.*

Later bevestigt u nogmaals dat u zeker was van uw homoseksuele geaardheid, wanneer u in het laatste jaar van uw secundaire studies (het schooljaar voorafgaand aan het behalen van het diploma 'Advanced Level') zat – u behaalde dit diploma in juni 2011 (zie visuminformatie in administratief dossier). Bovenstaande verklaringen, betreffende de leeftijd waarop u zich bewust geworden zou zijn van uw homoseksuele geaardheid, zijn danig uiteenlopend en tegenstrijdig, dat er verder ernstig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid." Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent. Aangezien ze niet dienstig wordt weerlegd wordt ze door de Raad overgenomen.

Verzoekers verzoek om internationale bescherming werd terecht als laattijdig beoordeeld. Het wordt niet concreet weerlegd dat zijn studentenvisum verliep op 31 januari 2017 en hij slechts op 19 juli 2017 het verzoek om internationale bescherming indiende. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende minstens zes maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Dit klemmt des te meer gelet op de motivering van verweerder waarin wordt gesteld: *"U gevraagd waarom u danig talmde met het indienen van een verzoek om internationale bescherming, verklaarde u **dat u er zich niet van bewust was dat uw seksuele voorkeur legaal was hier [in België]** (notities CGVS I, p. 15). U verklaarde dat pas te weten te zijn gekomen nadat uw vriend [G. Modeste] u dat vertelde. **Gevraagd of u dan niet wist dat homoseksualiteit toegelaten was, antwoordde u bevestigend.** Gevraagd wanneer u dat dan te weten kwam, stelde u dat van uw vriend [G. Modeste] te hebben vernomen in mei 2017. **Gevraagd hoe het komt dat u dat niet eerder wist, en of u daar dan eerder niet naar informeerde, antwoordde u dat u die moeite niet deed.** U geconfronteerd met de bevreemdende vaststelling dat u stelt uw land te hebben moeten verlaten omwille van uw seksuele geaardheid, en u om die reden niet kunt terugkeren, en gevraagd of u, dit gegeven zijnde, dan niet wou weten of homoseksualiteit in België toegelaten is, wijzigde u uw eerdere verklaring, en stelde u dat u wel wist dat het niet strafbaar was in België, maar u niet wist dat u omwille van die reden asiel kon vragen. U gevraagd of uw beweerde partner – G. Modeste – asiel vroeg in België op basis van zijn homoseksuele geaardheid, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of het dan 5 maanden duurde voor u dat te weten kwam, antwoordde u bevestigend en stelde u dat hij u uitlegde dat u omwille van die reden asiel kon vragen."* Van verzoeker, die hogere studies deed, kan verwacht worden dat hij zich in het kader van zijn persoonlijke veiligheid informeert omtrent de situatie van homoseksuelen in België; de correcte vaststelling dat verzoeker niet wist dat homoseksualiteit is toegelaten in België ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid inzake zijn voorgehouden geaardheid.

Inzake de vermeende relatie met Modeste moet worden vastgesteld dat het vasthouden aan een verklaring niet afdoende is om de tegenstrijdige verklaringen, zoals deze blijken uit het administratief dossier, te weerleggen.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift: *"Verzoeker bevestigt dat zijn ouders bedreigingen kregen en dit na het eerste interview"*. Hij voert hieromtrent echter geen begin van bewijs aan.

Waar verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt 'geen activist' te zijn maar een 'sympathisant' van de SCACUF blijkt dat hij zich volgens de terecht aangehaalde verklaringen profileerde als een activist, gelet op de *"Vele keren"* dat hij deelnam aan protesten (gehoor CGVS I, p. 16). Inzake zijn politieke bezigheden blijkt andermaal dat verzoeker onsamenvattende en tegenstrijdige verklaringen aflegde.

Gelet op voorgaande vaststellingen en de devolutieve werking van het beroep bij de Raad blijkt dat de verklaringen van de verzoeker niet samenhangend en aannemelijk zijn (cf. artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet), derhalve wordt de algehele geloofwaardigheid van verzoeker aangetast. De schending van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt niet dienstig aangevoerd.

De loutere verwijzing naar landeninformatie (stuk 7 bij het verzoekschrift) kan voorgaande vaststellingen niet teniet doen. Hetzelfde geldt voor het arrest van de Raad dat werd gevoegd bij het verzoekschrift aangezien de elementen slechts die specifieke zaak betreffen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker voert inzake de subsidiaire bescherming geen andere elementen aan dan zijn asielmotieven. Verzoeker toont gelet op het hoger vastgestelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS